

ת"פ 30472/07 - מדינת ישראל, נגד חיים וויל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15-07-30472 מדינת ישראל נ' וויל

בפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל,

ב�名צאות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

עו"ד עוזי הדר עמי

נ ג ד

ח' וויל

עו"ד עוזי יצחק בם

המאשימה

הנאשם

וכחיהם: ב"כ המאשימה מר אחמד עבד רחמן, מתמחה

הנאשם וב"כ עוזי אbial קרייא

גזר דין

הכרעת הדין וטייעוני הצדדים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 שיווסה לו בכתב האישום המתוקן. צוין כי הצדדים הגיעו להסדר בתום שמייעת פרשת הראיות.

2. לפי המתוואר בכתב האישום המתוקן, ביום 14.02.6. בשעה 14:30, בעקבות מעצר של אברך בגין היותו עריק מצה"ל, התרחשה התפרעות והפרת סדר באזרע צומת הרחובות יפו ויצמן בירושלים. מטרת ההתפרעות הייתה מהאה כנגד גios חרדים לצה"ל. בהתפרעות השתתפו כחמש מאות אזרחים, אשר הפריעו לתנועה בתנועה בתנועה ציבורית, קראו קרייאות נאצה כגון "נאצים". המתפרעים ידו אבניים וחפצים אחרים לעבר כוחות משטרה שנenco במקומם במטרה להשיב את הסדר הציבורי על כנו.

3. במסגרת ההסדר הסכימו הצדדים כי הנאשם ישלח לשירות המבחן אשר יערך תסקיר בעניינו, וככל שישירות המבחן ימליץ על אי הרשעה בעניינו של הנאשם ועתרו הצדדים במשותף להטלת התחייבות להימנע מהعبירה בה הורשע הנאשם. במידה ושירות המבחן לא ימליץ על אי הרשעה יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

4. בתסקיר שהוגש נスクרו קורות חייו של הנאשם. באשר לעבירה צינה קצינת המבחן כי הנאשם מתקשה לסתות

עמוד 1

אחריות מלאה על מעשיו. הוא מסר כי עמד בשורה הראשונה מבלתי לדעת כי בהתנהגותו הוא עבר עבירה. קצינת המבחן גם צינה כי הנאשם מתקשה לראות את חומרת מעשיו והוא עסוק באידיאולוגיה העומדת אחר הפגנה בה נטל חלק, והחובה, לדבריו, להישמע לרבותיו כחלק מאורח חייו. לצד זאת, צינה קצינת המבחן כי הנאשם שיתף פעולה וכי התרשםותה הייתה כי אין לנאים דפוסי עברינוות מושרים.

5. בשלי התסקير הביעה קצינת המבחן את התלבוטותה בשאלת הרשעה. Mach, הנאשם התקשה להבין את חומרת מעשיו ולצד זאת הרשעה לא תפגע פגעה מידית ממשית באורח חייו. מאידך, מדובר בעבירה ראשונה והנאים החל להבין באופן ראשון וחלקי את הבעיות שבמעשיו. משכך, נמנעה קצינת המבחן מלהביע דעה ברורה כלשהי בשאלת הרשעה.

6. במסגרת הריאות לעונש הציג ב"כ הנאשם מספר מסמכים המלמדים לשיטתו על אכיפה ברונית כלפי המשתתפים בהפגנות דוגמת הפגנה זו בה השתתף הנאשם אל מול משתפי הפגנות אחרות.

7. בהקשר זה הוא הצבע על הפגנות "המחאה החברתית" שהתקיימו בשנים 2011 ו-2012, כשהמאמינה חרזה בה מכתבי אישום שהוגשו כנגד משתתפי הפגנות אלו. הוא הפנה בעניין זה למכתב מיום 1.04.14 שליח היועץ המשפטי לממשלה, יהודה ינשטיין, לפרקليט המדינה, שי ניצן, בו הוא מצין כי החלט שיש לבחון מחדש ובאופן פרטני את המשך ניהול ההליכים הפליליים כנגד משתתפי "המחאה החברתית", נכון העובדה כי פעולות המחאה שככו והצטמצם האינטראס הצבורי בהמשך ניהול הליכים אלו, ולצד חשיבות חופש הביטוי וזכות ההפגנה והמחאה. במסגרת המכתב נמנו כ-7 הליכים בהם המאשימה תחזיר בה מהאישום, בשל כך שבתקדים אלו מדובר במעשה ברף חמורה נמוך יחסית, אין לנאים הרשעות קודמות רלוונטיות, ובחלק מההליכים גם קיימים קשיים ראויים. ציין כי המאשימה תהיה נכונה לשקל עיקוב הליכים בהם יוחסו לנאים מעשים ברף חמורה בינוני. בהליכים שמייחסים לנאים מעשים ברף חמורה גבוהה יחסית או שיש לנאים עבר פלילי רלוונטי, ימשכו ההליכים (נ/1).

8. ב"כ הנאשם גם הפנה למכתב שנטקבל אצלו כתשובה לבקשת לבטל כתב האישום כנגד הנאשם. במכתב מיום 9.05.16 ציין עו"ד דניאל ויטמן ששימוש אז כמשנה לפרקליט מחוז ירושלים כי המקרה של הנאשם אינו דומה לעניינים של הנאים מ"המחאה החברתית", שכן ההחלטה בעניין *משתתפי "המחאה החברתית"* התקבלה נכון חלוף הזמן ממועד הגשת כתב האישום ומשמעותו של המחאה שככו. לעומת זאת, פעולות המחאה החרדית בעקבות גiros חרדים לצה"ל, לא שככה והוא מתעוררת בהזדמנויות שונות ולא ירדה מסדר היום הצבורי. מדובר בתופעה נפוצה, בשונה מהתופעת "המחאה החברתית" שאינה קיימת עוד. לכן, לא הצטמצם האינטראס הצבורי בהמשך ניהול הפלילי כנגד הנאשם. לצד זאת ציין כי המקרה של הנאשם נבדל גם בשל העובדה כי הנאשם נטל חלק בהתפרעות אלימה, היזע גדרות משטרת ו אף קרא לאחרים לנhog כמהו. ההתפרעות גם כללה השלכת אבני וחפצים לעבר כוחות המשטרה וקריאות נאצה כנגדם (נ/4). בקשה לעיקוב הליכים שהגיש ב"כ הנאשם ליעץ המשפטי לממשלה, נדחתה אף היא בטעמים דומים (נ/3).

9. בנוסף, הציג ב"כ הנאשם עם טבלה הכללת את כלל הודעות דוברות המשטרת שהופצו לכל התקשורת בשנת 2017 בהתייחס ל"מחאת הנכים", טבלה שקיבל במסגרת פניה לפי חוק חופש המידע. הטבלה כוללת מעלה

מ-200 הודעות דוברות המתיחסות לחסימות כבישים במסגרת "מחאת הנכים" (לחילק מחסימות הכבישים יש התייחסות במספר הודעות), מיום 3.04.17 ועד ליום 25.10.17 (נ/5).

10. בטיעונה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכם המוגנים בעבירות התפרעות, בכלל זה שמירה על הסדר הציבורי ושלום גוף האדם וכבודו. הנאשם אמן לא תקף בעצמו, אך הוא נטל חלק בתפרעות בה ידו חפצים עבר שוטרים. היא טענה למתחם ענישה הנע משל"צ ועד מספר חדש מסר היכולים להיות מוכנים בעבודות שירות, לצד מסר על תנאי וקנס.

11. באשר לנאים נטען כי הتسkieר חיובי באופן עקרוני אך ציין בו כי הנאשם מצמצם את חומרת מעשיו, מתקשה לקחת אחריות מלאה ומטעס בבחובה אידיאולוגית להישמע לרבים חלק מאורח החיים. הנאשם הודה, אם כי רק לאחר שמיית הוהחות, והוא נעדר עבר פלילי. גם מדובר בעבירה שונה משנה משנת 2014. ב"כ המאשימה טענה להצבת עונשו של הנאשם בתחום המתחם ולהשיט עליו של"צ, קנס ומסר על תנאי.

12. באשר לטענת האכיפה הברנית, תמכה ב"כ המאשימה את טענותיה בעמדת היועץ המשפטי לממשלה כפי שבאה לידי ביטוי במכتبיו האמורים (נ/1 ו-נ/3).

13. מנגד טען ב"כ הנאשם כי הتسkieר שירות המבחן מתאר את הנאשם כאדם נורטטיבי, בעל אורה חיים נורטטיבי. שירות המבחן לא ציין כי אין מקום להימנע מהרשעת הנאשם משיקולים הקשורים באופיו או אישיותו של הנאשם, וכן על הפרקליטות לעמוד בהסדר הטיעון. לעניין נסיבות העבירה ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם נעצר בשלב יחסית מוקדם של האירוע לפני שהוא התקדר להשלכת אבני וחפצים, ולמצער נותר ספק בעניין זה.

14. ב"כ הנאשם הרחיב בטענת האכיפה הברנית וטען כי ישנן הפגנות רבות הכוללות הפרעה משמעותית לתנועה, ואשר במהלך המשטרת אינה מבצעת מעצרים כלל. כך, ב"מחאת הנכים", שכוללת שירות רבות של אירועים של הפרעה לתנועה, ובמלהין שדוח ולו על עצור אחד שנעוצר בעבירות התפרעות. לדבריו, כאשר ניכים חוסמים כבישים, ברוב המקרים, אין עצורים, אין ניסיונות מעצר, והמשטרת מננעת מאכיפת החוק.

15. לדבריו, מכתבו של היועץ המשפטי לממשלה יהודה ויינשטיין מלמד כי נוראה הבדיקה פסולה בין מחאות שהיועץ המשפטי לממשלה אוהב כמו "מחאה החברתית", לבין מחאות שהיועץ המשפטי לממשלה אינם אוהבים דוגמת "מחאה החרדית". הדבר בא לידי ביטוי בכך שמלכתחילה העמדתו לדין משתתפי "מחאה החברתית" בעבירות קלות "מחאה החרדית". יותר מאשר עבירות התפרעות, ולאחר מכן המאשימה אף חזרה בה מהאישומים כנגד משתתפי "מחאה החברתית". "מחאה החרדית" לעומת זאת, זוכה ליחס שונה בתכלית הן מצד המשטרת והן מצד התביעה. ב"מחאה החרדית", ישנים עצורים בכל הפגנה, המפגינים עומדים לדין בעבירות חמורות יותר וגם בחולף זמן הם לא נהנים מאותה "הנחת אהדה" לדבריו, מצד רשות התביעה. עיקרון השווין ועיקרון חופש הביטוי וההפגנה מחייב כי היחס יהיה שווה ואחד לנקים, למפטורי "טבע", ל"מחאה החברתית" ול"מחאה החרדית". הפליה זו מצדיקה את ביטול הרשעת הנאשם והשתתת התחייבות בלבד.

16. הנאשם בדבריו הוסיף כי קיימים פן נוסף של אכיפה בררניתם כלפיו, בתוך האירוע שהוא השתף בו כשלעצמו, בכר שرك הוא נעצר באותה התפרעות ולא אחרים, בכלל זה גם לא אלו שהשליכו בפועל את החפצים וקרוואו את קריאות הנאה.

דין והכרעה

17. הערך המוגן בעבירות ההתרפעות הוא השמירה על הסדר הציבורי, שלום הציבור והגנה על בטחונו. בהתאם לפסיקה הנוגגת ובשים לב לערכיהם המוגנים מיידת הפגיעה בהם במקרה זה, מתחם העונשה נוע בין מאסר מוותנה למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לכל אחד מהאישומים.

18. במקרה זה, הנאשם, יליד 1988, כבן 30, נשוי ואב לשלווה ילדים קטנים, נעדר עבר פלילי כלשהו. הוא הודה במילוקו לו, ותקיר שירות המבחן בעניינו חיובי, על אף האמור בו באשר לקושי של הנאשם להבין את חומרת מעשיו. בסיבות אלו, יש לגזר את עונשו של הנאשם בתחום המתחם.

19.指出 גם כי אכן הנאשם הודה רק לאחר שמייעת ההורחות, אך במסגרת הסדר תוקן כתוב האישום באופן שנמתקו ממנו עובדות שייחסו לנאשם הווזת גדרות המשטרה וקריאת למשתפים אחרים במחאה לנוהג כמווהו. מחיקת עובדות אלו היו פועל יוצא ממשיעת ההורחות. אין מדובר בעניין זניח, שכן עובדה זו עומדת בבסיס האבחנה שבין הנאשם לשאר משתפי ההתרפעות. די נהייר כי לולי שני מהתווררים שנכח בהתרפעות סבר כי הנאשם היה את גדרות המשטרה וקרא לאחרים לעשות זאת, הנאשם לא היה נעצר כפי שלא עצרו אותם מאות שנכחו בהתרפעות. גם ב"כ המאשימה צינה בסוף דבריה כי הנאשם נעצר ממשום "היה בולט". נדמה, כי משהומתו עובדות אלו מכתב האישום יש להביא גם עניין זה בחשבון. גם יש להביא את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, ארבע שנים, במהלך הליך כלשהו כנגד הנאשם.

20. באשר להרשותה. הסדר הטיעון נקט בלשון ברורה. במקרה של המלצה של שירות המבחן להימנע מהרשעה, המאשימה לא תעמוד על הרשותה. העדר המלצה יביא לטיעונים פתוחים בשאלת הרשותה והעונש. המלצה של שירות המבחן לאי הרשותה לא הייתה, ובניגוד לטענת ב"כ הנאשם, לא אך בשל העדר פגיעה קונקרטית, כי אם גם בשל כך שהיא איננו מבין את חומרת מעשיו, דבר שלפי התרשומות קצינת המבחן גם יכול להביא להישנות התנהגות מעין זו. בסיבות אלו יש לבחון את שאלת הרשותה בהתאם לקבוע בדיון ובפסקה.

21. ככל, שהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשייע את הנאשם (ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שם**, פ"ד (3) 682 (1996)); רע"פ 1666/05 **טבסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.03.05)). הימנעות מהרשעה תאפשר רק במקרים יוצאות דופן, בהן לא מתקיים יחס סביר בין עצמת פגיעה של הרשותה הפלילית בגיןם האינדיידואלי לבן תעלתה של הרשותה לאינטראס הציבורי-חברתי הכללי וחומרתה של העבירה ((ראו למשל: ע"פ 7109/14 **סיג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.14); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.07)). בעניין **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 342, 337 (1997)) נקבעו שני תנאים מצטברים שבהתקיימו ניתן להימנע מהרשעת נאשם שאשמו הוכחה: (א) על הרשותה לפגוע פגעה חמורה

בשיקום הנאשם; (ב) "סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשותה מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה...". לעניין זה, יש לבחון גם את השפעת הרשותה על עיסוקו המקורי של הנאשם ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3), 685 (2000); ע"פ 9893/06 בעניין לאופר).

22. אין מחלוקת כי הרשותהlena את הנאשם, וזאת בשל זה של חייו, לא תפגע בו באופן משמעותי, וזאת לא יותר מהפגיעה שישנה בכל מי שמרשע בדין, ולא נטען כי הרשותה עלולה לפגוע בנางם פגעה ממשמעותית בהמשך חייו. בנסיבות אלו, אין מקום להימנע מהרשותהlena את הנאשם.

באשר לטענת האכיפה הברנית.

23. הנה כי כן, עיון בכתב האישום כנגד משתתפי "מחאה החברתית" שהמationshipה חזרה בהם מלמד כי נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאים באותו כתב אישום אינם ברמת חומרה של הנסיבות במקרה זה. ברוב ככל המקרים, באישומים המתייחסים ל"מחאה החברתית" אין מדובר בתפרעות שכלה שלכלת אבנים וחפצים על השוטרים ואין מדובר בתפרעות שקראו בהן קריאות נאצה חמורות כ"נאצים". עיקר הבעיות בתנהגות המתתקלים ב"מחאה החברתית" הייתה חסימת הכביש ואי ציון להוראות המשטרה. לא יכולה להיות מחלוקת כי מדובר בנסיבות שונות באופן משמעותי שיש בהם כדי להסביר את טענת האכיפה הברנית. על כן אין צורך לדון בשאלת האם הבדיקה בין מחאה ששככה (אם בשל היעדרות לדרישות המוחים ואם מכל סיבה אחרת) לבין מחאה שעדיין נמשכת, היא הבדיקה מוצדקת וראיה.

24. אכן, ניתן למצוא בין כתב האישום המתיחסים ל"מחאה החברתית" מהם חזרה המationshipה אירע אחד בו הנationshipה נגה באירועים כלפי שוטרים ואירע אחר בו הנאשם קרא לעבר שוטר "קאפו של נתניהו", אך אין מדובר בתנהגות המיוחסות לכל המשתתפים במחאה, וגם אם היה מקום לסביר כי לא הייתה הצדקה לחזור מאישום באותו שני מקרים ספציפיים, הרי שאין בכך כדי ללמד על קיומה של אכיפה ברנית עקרונית של קבוצת מפגינים אחת אל מול קבוצת מפגינים אחרת.

25. גם באשר לטענות הנוגעות ל"מחאת הנכים", עיון בהודעות דוברות המשטרה אינו מלמד על התפרעות שכלה שלכלת אבנים וחפצים או קראות נאצה אל עבר השוטרים, כי אם חסימת כבישים. ומשכך, האמור ביחס ל"מחאה החברתית" נכון גם לעניין זה. יזכיר גם, כי מההודעות עולה כי חלק מהמקרים כי נעקרו חסודים בעבירות שונות הנוגעות להתקלות ולא הוכח שלא הוגש כתב אישום ואף לא שהחזרות אכן הבשילו כדי ראיות המסייעות להגשת כתב אישום. במקרה אחד דווח על אירע בו ננקטה אלימות של ממש כלפי השוטרים ונעצרו חמישה אנשים. גם בעניין זה לא הוכח מה עלה בגורל החסודים ובGORL החזרות. כך או כך, אין במקרה בוודד זה כדי ללמד על אכיפה ברנית.

26. אכן, ב"כ הנאשם טען כי האפליה מתחילה בכך שהמשטרה נוקטת בסובלנות כנגד מפגינים בנושאים מסוימים ואני נהגת בסובלנות דומה כנגד ה"מחאה החרדית". כתוצאה מהעדר הסובלנות של המשטרה, "המחאה החרדית"

المسلימה וגולשת להתרפעות. נטען כי לו הייתה המשטרה נוקטת אותה סובלנות שהוא מגלת כלפי מחאות אחרות, האירועים לא היוمسلمים. ומאיידר, לו המשטרה נקטה אותה נחישות כלפי מחאות אחרות, גם אותן מחאות היו מسلمות. משכך, נטען, יש לבחון את שאלת האכיפה הברנית, בשים לב להתנהגות המשטרה בתחילת האירוע.

27. אין צורך בבירור טענה זו. טענות בדבר התנהגות מפללה של המשטרה לקבוצות שונות מזוינה במסגרת אחרת. השאלה הנידונה בפניו היא רק שאלת השאלת אכיפה בררנית, ככל שקיים, על עונשו של הנאשם ושאלת הרשותו. לטעמי, גם לוהיה ממש בטענת ב"כ הנאשם (דבר שלא נבחן על ידי ולא הובאו לו ראיות מספיקות מילא), הרי שאין בה להשפיע במאומה על הדיון במסגרת הנידונה בפניו. מדובר בטענה לאפליה הרחוקה מהאירוע במסגרת נעצר הנאשם. כאמור, גם אם היה סביר מי שסבור כי על המשטרה היה לנוהג אחרת במסגרת התקלות זו, ولو כדי להשוותה להתנהגותה במקרים אחרים, הרי שימושה שמדובר בהתרפעות - וזאת חמורה צהו הכללת השאלת אבני ווחפים כלפי השוטרים וקריאת "נאצים" לעברם - אין בטענה אודות התנהגותה הכלולית של המשטרה (שכאמר, לא הוכח לגביה דבר), כדי להשפיע על הדיון בעניינו של מי שהורשע בהשתתפות בהתרפעות זו.

28. בשים לב כאמור אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר אשר לא ירצו אלא אם הנאשם יעבור במהלך השנהיים הבאות החל מיום את העבירה בה הורשע.

ב. קנס בסך 500 ₪ שיטולם בתוך 30 יום מיום.

ערעור בזכות בית המשפט המחויז בתוך 45 يوم מיום.

ניתן היום, ו' אדר תשע"ח, 21 פברואר 2018, במעמד המתאיצבים.